

Jaume Vidal

Amb Jaume Vidal Alcover no erem amics. Recordo amb precisió el motiu que em va decidir a mantenir aquesta no amistat: vaig llegir, tres vegades perquè no m'ho creia, un paper seu que assegurava que Josep Pla era un mal escriptor.

Em va semblar una actitud impresentable. Falsa, per a ser exactes: no em podia creure, no m'ho crec ara tot i que posteriorment el vaig veure persistir, irritantment, en l'afirmació, que ningú amb un mínim de lectures i amb una noció, per petita que sigui, del que és un escriptor, i amb un grau presentable de cultura, pugui negar-li a Josep Pla la condició de bon escriptor. No parlem de gustos: és normal que un bon pintor no agradi tothom o que un mal escriptor sigui llegit per persones de gust privat. Jaume Vidal havia donat prou proves de bon lector, de saber què és un escriptor i de la cultura suficient per passar per alt el seu menyspreu a Pla. Que no podia doncs ser fruit de la ignorància sinó d'un posat premeditat.

Tampoc això no hauria tingut massa importància. ¿Qui no ha perpetrat mai, pel simple gust de cometre-la, una intemperància? El que, per a mi, va tenir una importància decisiva en el cas era que en aquells moments Pla era presentat pels Conservador de la Flama exclusivament com un col·laborador de primera ho-

ra de la Dictadura; i pels futurs venuts al PSOE, a la Monarquia o a l'OTAN i a la inevitabilitat del milió i mig d'aturats com un reaccionari. I uns i altres amagant o bé realment ignorant que la literatura no ha tingut mai, però és que mai, ni una sola vegada, res a deure a la política.

Ara tot això és ja fullaraca, com també ho són ja els passats, adoptats per mor del gust o de l'entornament, que han distret durant tants anys la contemplació de l'obra, de la ciència i de la consciència de Jaume Vidal Alcover. No sé què se'n farà, de la seva obra, editada o bé inèdita. Però algú se n'hauria d'ocupar seriosament, a fi que els qui ens n'hem perduda una part, distrets per la fullaraca que a tots ple-

gats ens ha envoltat, finalment ens en poguem aprofitar.

No ho sé pas...

Ramon Barnils

L'amic Hassan

El senyor Felipe González, que va definir el conflicte del golf Pèrsic com un *conflicte regional*, i que va enviar una mòdica flotilla per a col·laborar amb l'embargament decretat pel Consell de Seguretat, sense necessitat de reunir el consell de ministres —ni per descomptat les Corts de Martín Toval— no ha vacil·lat a l'hora de cometre un acte que ha esgarriat les consciències de tots els liberals que queden al món. ¿Què ha fet Felipe González? No em refereixo al fet inexplicable del manteniment al seu costat del germà de Juan Guerra, sinó a la seva visita al regne del Marroc, en acceptar l'oportuna invitació del rei Hassan II.

I això quan oficialment queda per resoldre el referèndum que es va prometre al Polisario. Però, sobretot quan tot el món civilitzat està horroritzat després de llegir les quasi tres-centes pàgines del llibre de Gilles Perrault *Le Roi, notre ami*, Gallimard, París, 1990. El llibre serà traduït al castellà i editat en la Península d'aquí a poques setmanes. Però val la pena d'avançar-ne el contingut per situar en el lloc adequat la visita de Felipe González acompanyat d'un nodrit seguiti ministerial.

El rei, el nostre amic, representa la temptativa de qualificar com a inacceptable la posició d'amistat i cooperació que manté el govern de François Mitterrand

amb el fill de Mohamad V. Es una denúncia atroç de totes les violacions que, per integració, són denunciades aquí i allí per Amnistia Internacional i altres organitzacions semblants. Els episodis més foscos, que tenen per protagonista Ben Barka, Oufkir i Dlimi, són relatats amb precisió extrema. Al Marroc es viu un règim de terror, de violació dels drets humans i de simulació de qualsevol cosa semblant a un estat civilitzat.

La publicació del llibre de Perrault ha produït un refredament considerable en les relacions franco-marroquines. I és en aquesta circumstància quan el cap del govern espanyol considera acceptable d'encaixar la mà de Hassan II.

Fabià Estapé

